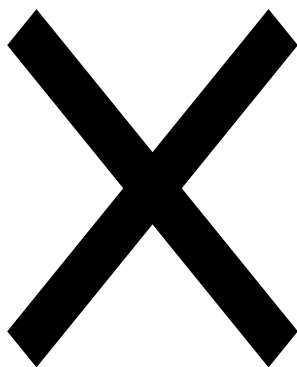

**ISTORIA PARTICIPĂRII ROMÂNIEI LA
CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL 1990**

TURNEUL UNDE S-A NĂSCUT „GENERATIA DE AUR“

Echipa națională de fotbal a României a intrat în toamna anului trecut în lupta pentru calificarea la Campionatul Mondial programat în vara lui 2018 în Rusia. Tricolorii se duelează pentru un loc la turneul final cu Polonia, Danemarca, Muntenegru, Armenia și Kazahstan. Deși România se numără printre membrele-fondatoare ale Mondialului, reprezentativa noastră n-a mai jucat la această competiție din 1998, când întrecerea a fost găzduită de Franța. În amintirea vremurilor bune, revista „Independența Română-Independența prin cultură” vă prezintă, în serial, istoria participării tricolorilor la turneul suprem al naționalelor.

CALIFICARE SAU DESFIINȚARE!

Până la izbucnirea celui de-Al Doilea Război Mondial, echipa României era o prezență constantă la Campionatul Mondial, ea participând la toate cele trei turnee desfășurate în perioada interbelică. Din păcate, a urmat o perioadă de secetă. Tricolorii au reușit să mai ajungă la Mondial abia în 1970, după care au trebuit să mai aștepte alți 20 de ani.

Între 1970 și 1990, devenise o obișnuință ca românii să înceapă bine în grupele preliminare, dar să rateze calificarea la Mondial pe ultima sută de metri. Asta în ciuda faptului că fotbalul nostru progresa de la an la an, iar la nivel de cluburi se obțineau rezultate tot mai bune în întrecerile internaționale (culminând cu câștigarea de către Steaua a Cupei Campionilor Europeni și a Supercupei Europei). Calificarea României la Campionatul Mondial devenise principalul deziderat al diriguitorilor fotbalului românesc. În toamna lui 1986, Emeric Ienei îl înlocuise în funcția de selecționer pe Mircea Lucescu, cel care dusese naționala la Euro '84. România a început excelent lupta pentru calificarea la Campionatul Mondial din 1990, găzduit de Italia: 3-1 la Sofia cu Bulgaria și 3-0 la București cu Grecia. A urmat un egal, 0-0 la Atena cu elenii și o victorie la limită, 1-0, acasă cu Bulgaria. În toamna lui 1989, era programată „dubla” cu Danemarca, decisivă în privința echipei calificate. Primul meci, disputat pe 11 octombrie 1989 la Copenhaga, s-a soldat cu o înfrângere categorică: 0-3. Eșecul a tensionat serios spiritele în țară. S-a zvonit chiar că dictatorul Nicolae Ceaușescu era decis ca, în cazul ratării calificării la Mondialul italian, să desființeze cluburile Steaua și Dinamo! Pe 15 noiembrie 1989, stadionul „Steaua” din București găzduia meciul decisiv dintre

ISTORIA PARTICIPĂRII ROMÂNIEI LA CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL 1990 - TURNEUL

UNDE S-A NĂSCUT „GENERĂȚIA DE AUR“

România și Danemarca. Pentru a merge în Italia, elevii lui Ienei erau obligați să câștige. Dar nordicii au deschis scorul încă din minutul 6, iar Mondialul părea să devină o „Fata Morgana”. Totuși, tricolorii au revenit senzațional și au câștigat cu 3-1, grație golurilor înscrise de Balint (26 și 60) și Sabău (37). După 20 de ani de așteptare, eram din nou la Campionatul Mondial!

La turneul final, România a fost repartizată în Grupa B, alături de Argentina (campiona mondială en titre), URSS (vicecampionă europeană în 1988) și Camerun (campiona Africii). Primită cu simpatie de italieni, după Revoluția din decembrie 1989 care a dus la înlăturarea lui Nicolae Ceaușescu și a regimului comunist, România s-a prezentat la Campionatul Mondial fără doi jucători importanți în lot: Dan Petrescu și Ștefan Iovan, accidentați. Pe 9 iunie 1990, la Bari, tricolorii debutau la turneul final, împotriva reprezentativei din URSS. Un meci în care erau priviți ca outsiders, mai ales că nu-l aveau în teren pe liderul Gheorghe Hagi, suspendat din cauza cartonașului roșu primit în partida cu Danemarca. În formula Lung - Rednic, Andone, Gh. Popescu, Klein - Sabău, Rotariu, I. Lupescu, D. Timofte - Lăcătuș (I. Dumitrescu-87), Răducioiu (Balint-79), românii au făcut un joc excelent și s-au impus cu 2-0, ambele goluri fiind înscrise de Lăcătuș în minutele 42 și 57. Contează mai puțin pentru noi că cea de-a doua reușită a venit în urma unei lovituri de la 11 metri făcută cadou de arbitrul uruguayan J. D. Cardellino...

Pe 14 iunie 1990, când țara noastră era frământată de celebra „mineriadă”, România a întâlnit, tot la Bari, Camerun, echipă care în precedentul meci învinsese surprinzător, scor 1-0, Argentina. Tricolorii n-au mai reușit jocul bun din partida cu sovieticii și au cedat în ultimul sfert de oră al întâlnirii, când Roger Milla (38 de ani), veteranul echipei africane, a înscris de două ori în minutele 76 și 86. Ai noștri au reușit doar un gol de onoare (Balint-88). Față de precedentul joc, în echipa României a revenit Hagi, Lupescu fiind lăsat pe bancă, iar pe parcurs, Ilie Dumitrescu și Balint i-au înlocuit pe Hagi (55), respectiv Răducioiu (63).

PENTRU PRIMA DATĂ ÎN FAZELE FINALE

*Independența
prin Cultură*

Ultimul joc din grupă, cu Argentina lui Maradona (programat pe 18 iunie, la Napoli), era unul de totul sau nimic. Dacă nu pierdeau, tricolorii ajungeau în premieră în fazele finale ale Campionatului Mondial. Emeric Ienei i-a trimis în teren pe Lung - Rednic, Andone, Gh. Popescu, Klein - Sabău (Mateuț-82), Rotariu, I. Lupescu, Hagi - Lăcătuș, Balint (Lupu-72), iar românii au făcut din nou un joc de excepție, reușind să le țină piept campionilor lumii. Celebrul Diego Armando Maradona a fost neutralizat perfect de paznicul său, Iosif Rotariu. „El era vedetă, era nervos că nu putea să miște. A început să comenteze într-una, să mă înjure, dar nu l-am băgat în seamă”, a rememorat Rotariu celebrul duel. Gică Hagi, în schimb, a strălucit, atrăgându-și atunci renumele de „Maradona din Carpați”. S-a terminat 1-1, după golurile înscrise de Monzon (61) și Balint (68), iar România depășea pentru prima dată faza grupelor la un Campionat Mondial și ajungea în optimile de finală. N-a mai contat că, în celălalt meci din grupă, URSS a câștigat cu 4-0 în fața camerunezilor (deja calificați mai departe și al căror selecționer era rusul Valeri Nepomniaci).

În „optimi”, echipa noastră dat peste Irlanda. Pe 25 iunie, la Genova, românii și irlandezii s-au anihilat reciproc timp de 120 de minute și s-a ajuns la loteria loviturilor de la 11 metri. Unde Daniel Timofte a ratat iar tricolorii au ratat accederea în „sferturi”, unde ar fi întâlnit țara gazdă, Italia. Contra Irlandei, echipa României a fost: Lung - Rednic, Gh. Popescu, Andone, Klein - Sabău (D.

ISTORIA PARTICIPĂRII ROMÂNIEI LA CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL 1990 - TURNEUL

UNDE S-A NĂSCUT „GENERĂȚIA DE AUR”

Timofte-98), I. Lupescu, Rotariu, Hagi - Balint, Răduțoiu. Trofeul suprem avea să fie câștigat de Germania, care s-a impus cu 1-0 în finala disputată la Roma cu Argentina.

Se poate spune că în Italia s-a semnat actul de naștere al „Generației de Aur” a României, care în următorii ani și-a câștigat respectul întregii lumi fotbalistice. Tricolorii au obținut rezultate notabile cu două forțe ale fotbalului de atunci, URSS și Argentina, și au depășit pentru prima dată în istorie faza grupelor. Totuși, există impresia că se putea realiza și mai mult, dacă ar fi fost mai multă concentrare în rândul componentelor lotului. Din păcate, cum „Cortina de Fier” căzuse și jucătorii români au căpătat libertatea de a se transfera la cluburi străine, cantonamentul echipei naționale a fost transformat într-un adevărat bazar.

Fotbaliștii erau asaltați aproape zilnic de numeroși impresari și reprezentanți ai cluburilor. Relaxarea l-a cuprins inclusiv pe selecționerul Emeric Ienei, care, înainte de meciul cu Irlanda, i-a părăsit pe tricolori câteva zile și a venit în țară, pentru a fi alături de fiica sa, care susținea examenul de bacalaureat!

MUGUR BĂILEȘTEANU

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*